

ובאן יש להשתדל לספר את כל המעשים, הדיבורים והמחשבות
הרעות בהם נכשלונו מיום עומדנו על דעתנו עד היום הזה)

רבי, רבי, מר וצר לי מאוד, חשך ענן וערפל. ומה אעשה? ומי ישוב בעדי?
הלוא על זה נבראתי, שאשוב בעצמי ואתגבר על כחות הרע ואסבל
צער מכבישת התענוג של היצר. וכל הצדיקים והיראים עברו מעבר זה, כי
גם אותם ענה היצר הרע ורצה לתן להם התענוג החשוך והמר הזה. אבל
הם זכו להתגבר ולהעביר עינם ולבם מהאי עלמא (מתעתועי העולם הזה)
ודבקו את עצמם בהשם יתברך וזכו למה שזכו, אשרי להם. אבל אני – אוי
לי, כי אני רוצה לעבוד את ה' עם כל התאוות. הלוא על מי תלונותי, כי אם
על נפשי, אבל על זה בעצמו אני צועק ובא לפני קדשתכם **שנעשו עמי דבר**
בוזה, שגם אני אשיג כח לעשות כמו כל הצדיקים אשר **מסובב** **שאזכה** מעתה
לחיות חיים טובים בקדשה ובטהרה, ולבלות ימי על **ההנהגה** **על העבודה**.

ואני מוסר מודעה לפניכם, לפני שרש נשמות ישראל, **עדין** **שאל** ביראת
אלקים, כי אני רוצה לעבוד את השם יתברך מעתה **ועד עולם**, ולכבוש
את יצרי ולחיות חיים אמתיים וקדושים ברצון ה' באמת מעתה ועד עולם.
ואתה עשה עמי בכחך הגדול ותוציא את נשמתי מכל מיני גיהנום השולמים
בה, לאור באור החיים ולבקר בתיכלו. ואזכה לדרך ישרה ללכת בה לפי שרש
נשמתו ומהותי, באופן שגם על ידי יתקדש שמו יתברך בעולם הזה ובכל
העולמות כלם. אמן.

מתוך וידוי לר' ניסים גאון

(נועד להקל על המתוודה בזכירת הדברים)

אשמנו. אכלנו מאכלות אסורות. אכלנו בלא נטילת ידים. אכלנו בלא ברכה
תחלה וסוף. אכלנו על הדם קדם תפלה. אכלנו ושתינו דברים הצריכים
בדיקה מן התולעים ולא בדיקנו, ונתחייבנו על כל תולע ותולע חמשה מלקיות:
בגדנו. בטלנו תורתך. ברכנו ברכות לבטלה וברכה שאינה צריכה. ברכנו
בלא פונת הלב ובחסרון תבות ואותיות. בטלנו קריאת שמע ותפלה
וציצית ותפלין. בזינו אב ואם ואחינו הגדול. בזינו חכמים ויראי שמים. ברכנו
ברכת המזון בקלות ראש. ברוך הוא וברוך שמו לא ענינו בהזכרת הברכות:
גזלנו. גנבנו מ ישראל ומהגוים. גנבנו דעת המקום ודעת הבריות. גלינו פנים
בתורה שלא כהלכה. גאינו במחשבה בדבור ובמעשה וגרמנו עובד

הנאלה. שאין בן דוד בא עד שיכלו נסי הרוח מישראל. גרמנו למלך המשיח
שיהא מחלל מפשעינו מרדא מעונותינו:

דברנו דפי ולשון הרע. וליצנות ורכילות ושקר וחנפה ונבלות הפה. דברנו
בבית הכנסת ועם התפלין. דברנו בחזרת העמידה ובשעת קריאת
שמע וספר תורה. דברנו בשבת דבור של חל. דנו את חברנו לכף חובה.
דברנו אחד בפה ואחד בלב:

הענינו. הקלנו ראש. הענינו מצח. הרהרנו הרהורים רעים ביום ובאנו ליד
טמאת קרי בלילה. הלכנו פני חברנו ברבים. השגנו גבול רענו. הלכנו
בקומה זקופה ולא זכרנו כי מלא כל הארץ כבודו. החזקנו במחלקת. התפללנו
והתודינו בלא פגנת הלב. ושכינה צועקת. בפיו ובשפתיו כבדנו ולבו רחוק
ממנו. התפללנו ביחיד ובטלנו תשעים אמינים. ארבע קדושות. עשרה קדישים
ומאה ברכות. והצדי"ק אבד כלי חמדתו. הרבינו שיחה עם האשה. הוצאנו
שם רע על החיים ועל המתים. התכבדנו בקלון חברנו:

והרשענו. והרבינו פשע ורשע לבלי חק. ועדנו עצמנו למחלקת ולעברה.
ותרנים היינו בממון וזלתנו וקמצנים בממוננו. ותרנו כבוד שמים
וכבוד התורה ומחינו על כבודנו:

זדנו. זנינו אחר לבנו ועינינו. זכרנו שם שמים לכפלה. וזלנו בתורה ובמצות
ובחקמים. וזלנו בנטילת ידיים. זכרון יום המיתה לא שמנו על לבנו.
זכרון חרבן ביתך ושממות היכלך לא העלינו על ראש שמחתנו. זכרון יום
מעמד הדין שאנחנו עתידים לתן דין וחשבון לפני כסא כבודך לא שמנו על
לבנו. הלא הוא היום ההוא יום עברה ותוכחה. יום צרה ואנחה. יום שתחשבון
ערוך והספר פתוח ומאזני משפט ביד ה'. יום נורא ואיום. יום אשר אין לו
פדיוס. יום חרדה וצעקה. יום שואה ואנקה. על מי נגוס לעזרה ומי יהיה לנו
סתרה. לכו ונשובה אל ה' בתרם ויחשכו ככבי נשפנו:

חמסנו. חמדנו כל אשר לרענו. חנפנו לעשי רשע. חשדנו בכשרים. חללנו
שבתות ומועדי קדשך. חללנו שם קדשך בסתר ובגלוי:

טפלנו שקר ומרמה. טמאנו עצמנו ורעיוננו. טמאנו נשמתנו והיא חלק אלוה
ממעל. ותחת שלש רגזה ארץ. תחת עבד כי ימלך ושפחה כי
תירש וגברתה. אוי לנו על שברנו. טעינו בהוראה. טלטלנו מקצה ביום השבת.
יעצנו עצות רעות. ישבנו במושב לצים וסוד משחקים. ישנו בלא קריאת
שמע. ישבנו בבית הכנסת בגאווה ובוז ולא שמנו מורא

שכינה לנגד עינינו. ושכינה צועקת אם אב אני איה כבודי. ואם ארונים אני
איה מוראי. מי בקש זאת מידכם רמוס חצרי:

בזבנו. בחשנו. בפרנו בכל התורה בלה. בעסנו בחל ובשפת וטרפה נפשו
באפנו. בלינו שנינו בהבלי העולם ולא זכרנו כי תביא במשפט
על כל נעלם. בנינו שם רע לחברנו. בפרנו בטובתך ובטובת חברנו:

לצנו. לוצצנו. למדנו תורה שלא לשמה ושלא בקדשה ובטהרה. לא ענינו אמן
בהזכרת הברכות. לא קימנו מפני שייבה תקום והדרת פני זקן.
לא כונו בברכות התפלות. לא הסתכלנו מאין באנו ולאן אנחנו הולכים ולפני מי
אנחנו עתידים לתן דין וחשבון. לוינו ברבית. לוינו ולא שלמנו. לא קבענו עתים
לתורה. לא נצטערנו על חרבן בית המקדש. למדנו לשוננו דבר שקר:

מרדנו. מרינו דבריד. מרדנו במלכות שמים. מרדנו במלכות בית דוד. מאסנו
בבית המקדש ושלשתם אנחנו מבקשים. מסרנו חברנו וממונם ביד
הגוים. מעלנו בחרם ועל הספמת הקהל. מלאנו שחוק פינו בעולם הזה:

נאצנו. נאפנו. נשבענו בשמך הגדול לשוא ולשקר. נשבענו ולא קיימנו. נהנינו
ולא שלמנו. נהנינו מהעולם הזה ומתענוגיו. נשתמחו בנחלתנו
של תורה ובשמות הקדש. נקמנו ונטרנו שנאה בלבנו. נהנינו מודעונו. נהנינו
בלא ברכה:

סררנו. סוררים ומורים היינו. סרנו מאחריד ומתורתך ומצותיך. סרנו חסדנו
משמוע תורה. סרנו ממשפטי צדקך:

עוינו. עברנו על רמ"ח מצות עשה ועל שם"ה מצות לא תעשה. עברנו על
פירות ומיתות בית דין. עברנו על חלול השם. אוי לנו מיום הדין. אוי
לנו מיום התוכחה. ענינו יתומים ואלמנות ואביוני עמך. עשינו מלכה ביום
השבת וביום טוב. ענינו אמן חטופה ואמן קטופה ואמן יתומה. עברנו על
ארבעה ועשרים דברים שחייבים עליהם נדוי. עברנו על תקנות הקהל. עברנו
על דברי חכמים:

פשענו. פרקנו מעלינו על תורה ועל מצות ועל יראת שמים. פגמנו בעולמות
העליונים ובשמותיך הקדושים. פנינו לבנו לבטלה. פתחנו פינו לרעה.
פרשנו מן הצבור. פגמנו באות ברית קדש:

צררנו. צערנו לאבינו שבשמים והורים ומורים. צערנו חכמי ישראל. צערנו
בעלי חובות:

קשינו ערך. קשינו עצמנו לדעת. קלקלנו צנורות השפע והפכנו אותם לבארות
 גשברים אשר לא יכילו המים. וגרמנו לעבד כי ימלך ושפחה כי
 תירש גברתה. גשפכה בבשתנו ותכסנו כלמתנו. כי עונותינו הטו אלה ופשענו
 האריכו קצנו וחטאתינו מגעו הטוב ממנו. אוי להם לבנים שגלו מעל שלחן
 אביהם. זה פמה ארך ימים ושנים רבים ורעים. קפצנו ידינו מלתן צדקה. קטפנו
 מלוח עלי שיח. קבלנו לשון הרע. קללנו אב ואם. קללנו חברנו וגשותינו:

רשענו. רעים לשמים ולבריות היינו. רבנו עם אדם חנם. רדפנו אחר השררה
 ואחר הכבוד. רמינו את חברינו. רצנו אחר המחלקת ואחר העברה:

שחתנו. שכחנו תורתך. שכחנו אלקותך. שקרנו בכל מיני שקר ותחבולה. שקרנו
 בברית קדשך. שמחנו במפלת אויבנו. שבנו בתשובה ואחר כך חזרנו
 לסורנו הרע. שחתנו זרע קדש לבטלה ובראנו משחית לחבל. גם בכנפנו נמצאו
 דם נפשות אביונים נקיים והנה דמעת העשוקים ואין להם מנחם. לפי לפי על
 חלליהם. מעי מעי על הרוגיהם. אוי לרשע רע כי גמול ידיו יעשה לו:

תעבנו. תעבנו כל איש תוכחת. תקענו כפנו ולא קימנו. תוהים היינו על
 הראשונות בכשרון המעשים. תעינו כצאן ואבדנו.

תעינו ותעתענו. וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה
 צדיק על כל הבא עלינו. כי אמת עשית ואנחנו הרשענו: